

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. martā iesniedza *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vācija) – *Bank Melli Iran*, atbilstoši Irānas tiesību aktiem dibināta akciju sabiedrība/*Telekom Deutschland GmbH*

(Lieta C-124/20)

(2020/C 201/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bank Melli Iran, atbilstoši Irānas tiesību aktiem dibināta akciju sabiedrība

Atbildētāja: Telekom Deutschland GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 2271/96 ⁽¹⁾ 5. panta pirmo daļu piemēro tikai tad, ja attiecībā uz aktīvu ES saimnieciskās darbības subjektu šīs regulas 11. panta izpratnē Amerikas Savienotās valstis tieši vai netieši ir izdevušas administratīvus vai tiesas rīkojumus, vai arī, lai to piemērotu, ir pietiekami, ka ES saimnieciskās darbības subjekta darbība arī bez šādiem rīkojumiem ir vērsta uz to, lai ievērotu sekundāras sankcijas?
- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbild otrās alternatīvas izpratnē, vai Regulas Nr. 2271/96 5. panta pirmā daļa liedz valsts tiesību aktus interpretēt tādējādi, ka personai, kura izbeidz līgumu, ir iespējams arī attiecīgi izbeigt ilgtermiņa līgumsaistības ar līgumpartneri, kuru ASV *Office of Foreign Assets Control* (Ārvalstu ieguldījumu kontroles birojs, turpmāk tekstā – “OFAC”) ir iekļāvis *Specially-Designated-Nationals* (īpaši apzīmētas personas, turpmāk tekstā – “SDN”) sarakstā – un tādējādi arī izbeigt līgumu, lai ievērotu ASV noteiktās sankcijas –, nenorādot pamatojumu līguma izbeigšanai un nepastāvēt vajadzībai civilprocesā norādīt un pierādīt, ka līguma izbeigšanas pamatojums katrā ziņā nav ASV noteikto sankciju izpilde?
- 3) Gadījumā, ja Tiesa uz otro jautājumu atbild apstiprinoši, vai līguma izbeigšana ar iepriekšēju paziņojumu, kas ir pretrunā Regulas Nr. 2271/96 5. panta pirmajai daļai, obligāti ir jāuzskata par spēkā neesošu, vai arī regulas mērķis ir sasniegts arī ar citām sankcijām, piemēram, uzliekot naudas sodu?
- 4) Gadījumā, ja Tiesa uz trešo jautājumu atbild pirmās alternatīvas izpratnē, vai tā tas atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 52. pantam, no vienas puses, un Regulas Nr. 2271/96 5. panta otrajā daļā paredzētajai iespējai piešķirt izņēmumus, no otras puses, ir arī tad, ja ES saimnieciskās darbības subjektam, saglabājot darījuma attiecības ar sarakstā iekļauto līgumpartneri, draud būtiski ekonomiskie zaudējumi ASV tirgū (konkrēti – 50 % no sabiedrību grupas apgrozījuma)?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2271/96 (1996. gada 22. novembris), ar ko paredz aizsardzību pret trešās valsts pieņemtu tiesību aktu eksteritoriālas piemērošanas sekām un no tiem izrietošām vai ar tiem pamatotām darbībām (OV 1996, L 309, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2018/1100 (2018. gada 6. jūnijs), ar ko groza pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 2271/96 (OV 2018, L 199 I, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. martā iesniedza *Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona* (Spānija) – *YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)*

(Lieta C-130/20)

(2020/C 201/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona